

Tacettin Şimşek

İstanbul Bilir

hecetaŐları

hecetasları

Şiir

Eser Adı:

İstanbul Bilir

Eser Sahibi:

Tacettin Şimşek

Kapak Resmi: Mehmet İpçioğlu

İç Düzen: Tayyib Atmaca

Yayın Yılı:

Kahramanmaraş 2025

isbn:

978-625-97534-1-6

Ana Yayın Numarası: **90722 /Şiir Serisi - 5**

Adres:

Haydarbey Mahallesi 32077 Sk. Armada
Evleri DEF/ Blok D/6 Onikişibat /Kahramanmaraş

Telefon: 0535 391 92 50

e-posta: hecetaslaridergisi@gmail.com

www.hecetaslari.com

Tacettin Şimşek

İstanbul Bilir

hecetaŐları

Tacettin Şimşek

Gümüşhane-Torul-Altınpınar'da doğdu.

Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden mezun oldu.

Siirt-Eruh'ta edebiyat öğretmeni olarak çalıştı.

Kâzım Karabekir Eğitim Fakültesinde öğretim üyesi.

İlk şiiri *Elif*'te yayımlandı (1977).

Türkçem Eyvah! adlı oyunuyla Türk Dil Kurumu tarafından Onur Belgesi'yle ödüllendirildi (2004). Ümraniye Belediyesi Geleneksel 9. Şiir Yarışması'nda aruz dalında birinci oldu (2013). Türk Dünyası Mühendisler ve Mimarlar Birliğinin öncülüğünde düzenlenen *Şehir ve Edebiyat* konulu uluslararası şiir yarışmasında birincilik ödülünü aldı (2014).

Köprü, Türk Edebiyatı, Can Kardeş, Doğu Edebiyat, Karçıçeği, Palandöken, Yedi İklim, Yeni Dergi, Elif, Esmâ, Hece, Harşit, Türk Dili, Hece Taşları, Dil ve Edebiyat, Açık kara gibi dergilerde yazdı.

Ahmet Ziya Kahraman'la iki ayda bir yayımlanan *Rubai* e-dergisini çıkardı.

Cumhurbaşkanlığının himayesinde gerçekleştirilen *Büyük Selçuklu Mirası ve Kervan* adlı belgesellere metin yazarı olarak katkıda bulundu.

Bilimsel dergilerde yayımlanmış çok sayıda makalesi, yirmiye yakın ders kitabı ve kaynak eseri yanında *Eylülce-Şiir, İlkyaz Tatili-Çocuklar İçin Şiir, Yeşil Gözlü Kardan Adam-Çocuklar İçin Hikâye, Kırk Aynada Gül Yankısı-Rubai, Sözün İzinde-Deyişme* (T. Atmaca ile), *Aşkı Var Edem-Maraş Rubaileri, Nedim Kimden Kaçıyor?-Mizahi Hikâye, Karakoncolos-Çocuklar için Hikâye, Altın Papağan-Çocuklar İçin Masal, Âdem'in Cennetleri-Öykü, Aşkın Gizemi Gelsin-Mâni, Güle Düşen Çiğ-Haiku, Dolunay Suları-Hikâye, Düşük Sedefin Kalbine-Rubai, Rüzgârları Kışkandıran Atlar-Rubai, Ay Layla Desin-Azerbaycan Rubaileri, Özge Bir Sevda Kuşandık-Tahmis* gibi kitapları var.

Oğul Yangını

Neden güle çıkar bizde rüyalar?

Yelken Aç Yıldızlara

Kimi zaman
Efkârımı dağıtan
Çocukça bir hazdır

İçimi ardı sıra
Sürükleyip götüren
Sevendeki hasrettir
Sevilendeki nazdır

Bazı bazı
Sığınır ellerime
Kalemim
Bir düzen tutmayan sazdır

Elimde eğittiğim
Dilimde büyüttüğüm
Bir ümit şarkısıdır
Yağmurlu bir niyazdır

Kaptan
Yelkenleri yıldızlara aç
Gayrısı azdır

Ozanca

Nerde kırık bir rüya efsanesi
Nerde bir tutku cenneti varsa
Şairin kalemi gezinir orda
Kalbinin ardı sıra
Kaygılar belki sevince ulanır
Korkular dönüſebilir kıvanca

Bir mecaz sayfası açmak lazım
Lügatlere sığmayan
Mısralara düşmemiş
Ne gam ne gam ne gam ki
Şairin bildiği tek dil vardır
Diri duru insanca

Nice bir dil bu böyle bölüşölmez
Kuşdili desem değil
Düş dili desem olmaz
Her imge gönöl dalına asılmış
Her kafiye bulut her redif ırmak
Her kelime henüz saklı bir gonca

Çağa yenik yitik bakışlı şair
Var git yine yeniden
Sere serpe savruk bir gazel söyle
Söz sana özgü kalsın
Ses bir parça divanca
Ve daima ozanca

Bir Ses Belki

Susku bir bağırmadır aslında
Amansız ve dumansız bir ahtır
Gün olur söze gelir
Dilimden çığlık olmaya müsait
Kısık bir seda çıkar

Yüzümü aynalara döndür desem
Yüzümdeki yangını söndür desem
Şiirim göze gelir
Sızarsa ezgiler mısralarıma
Belki bir nida çıkar

Sevdiğini söylemek de yıkımdır
Elvedalar sürülür sofralara
Her kahır bize gelir
Bölüşülür aşka dair ne varsa
Hisseme veda çıkar

Gömülür bir kalbin haziresine
Beni ölümsüz kılar mı bilmem
Hayalim dize gelir
Terekemden telaffuz edilmemiş
Duru bir sevda çıkar

Harşit'te Kalan Çocuk

Hani hoyrat zamanların uysal çocuğu
Suya düşen cemre kadar masum
O yayla gülüşlü çocuk nerde

Dağ türküleri yüklü heybesinde
Şehir armağanları
Zamane ezgileri
Bahar kıvamında ceylan yüreği
Nerededir şimdi

Harşit olurum bazen
Ve sularıma değer o eski gülüşlerim
Köpüklerimde ciğerpere vatan

O çocuğun yarısı sendedir hâlâ
Öbür yarısıdır içimde kalan
Yorgun dalgalara güven olmaz

Kâfi yıllar yılı beklediğimiz
Harşit ey şiir Harşit
İçin kor dışın ayaz
Sendeki yarım çocuğu getirsen
Bu hırçın deniz çocuklaşır biraz

Beni Bana Çağırma

Gezginim bir bakıma
Kalbim tutuklu kalbim
Dizinde sancılı bir dağ büyütür
Dışım çepçevre deniz
Sen de çeker gidersin
Gelenler gurbet olur gidenlere

Ne anlatır ucu yanık bir albüm
Resimler darmadağın
Sağ yanım ufka yakın
Sol yanım aşka rehindir hâlâ
Ağır gelir belki sineye çekmek
Hep bir bahane bulur gidenlere

Beni bana çağırma
Suskunum bu sıralar
Bana coşku bana serüven yasak
Eskiyim çok eskiyim
Al götür sen yeni olan ne varsa
Kalanlar borçlu kalır gidenlere

Dirilen geçmiş zamandır sorduğum
Gördüğüm aldatılan geçmiş zaman
Güzel sözlerim kayıp
Elde değil sızan resimler böyle
Kırk yılın aynasından
Vefa borcu sorulur gidenlere

Terk Burcu

Başladığım yerdeyim
Öte yanım terki terk etme burcu
Beri yanım ayrılık
Heveslerden geçme makamındayım
Tutkum ve nefretim yok

Yâr giden yaban gelir
Gerisi yalan gelir
Besbelli bir nöbet değişimidir
Parolam telli turna
Gizli işaretim yok

Yüz ayna
Yüz bir ayna
Say ki her yüz bir ayna
Gerçi benim kalmamıştır ülfetim
Aynalarda silik bir suretim yok

Hışmım kendi kendime
O delikanlı yürek bu eski yürek değil
Hüsn ü Aşk ardındayım
Ne çare
Gayretim yok

Hangi Kays umut döker
Bu şehrin çöllerine
Esef ki evimdeyim
Adım Ferhat olsa da
Dağları delmeye cesaretim yok

Gidiyorsam
Çiçek gibi gitmek
Geliyorsam
Güneş gibi gelmek
Başkaca hasretim yok

İkimize Bir Yalnızlık

Kalbim yine kuşkulu
Kuşluk uykusundadır
Söz ülkem yağmalandı
Varım yağum hep talan
Heybemi hazırladım aylar önce
Kalk gidelim diyorsan
Kalbimi aşka uyandırmak için
Kısık bir ıslık yeter

Bu karanlık perdeler
Gözlerimin ardına iter beni
Belli ki yıldızları küstürmüşüm
Bir sen kaldın geriye
Ay aydın kılmak için
Katran yüzlü geceyi
Gözlerinden süzülen
Bir damla ışık yeter

Nefesin dağıtır mı
Bileğimdeki ölü toprağını
İğretiyim kırgınım
İçim dışım yanım yönüm uçurum
Korkarım ki düşerim
İsmine tutunmasam
Beni var kılmak için
Gizli bir çığlık yeter

Nice renkler isteyip durdu beni
Nice sesler ezgiler
Varmam dedim varmadım
Dağa vurdum kendimi
Suya salmak yerine
İçimdeki ırmağı dizginledim
Gel bölüşmek istersen
İki sürgüne bir yalnızlık yeter

Aşka Hâlâ Vakit Var

Neyi beklesem uzak
Neye tutunsam yalan
Göz yumup açmak gibi
“Günaydın”la “hoşça kal”ın arası

Burda düşler yorulur fecre kadar
Sevenin sabrı da gerçek düşü de

Aşka hâlâ vakit var
Özlemenin müruruzamanı yok
Gönül yarası değil içimdeki
Belki hayal yarası

Kimi her vadide şaşkın gezinir
Kimi şükran gülü toplar gecedan

Yalınayak imgeler
Ve iki söz imbikten geçirilmiş
Lügati dost edinenler buyursun
Bu bir şair sofrası

Hâlâ ve Daima Aşk

Eşrefoğlu Rumî'ye

Her diyar her çevre aşk
Gezdiğin her yöre aşk
Nisan bulutlarıyla
Gelir birdenbire aşk
Kim demiş ki yalnızca
Mecnunlara göre aşk
Âdem babadan beri
Değişmeyen töre aşk
Taht kurar can üstüne
Düşer varlık içre aşk
Bitti sandığın anda
Ömrüne ek süre aşk
Mesihçe hayat sunar
Dokunduğu yere aşk
Damıtır aydınlığı
Karanlığa çare aşk
Gösterir sonsuzluğu
Bir sihirli küre aşk
Güneşe uzanan yol
Aya bakan Zühre aşk
Simgeler ormanında
Çözölmeyen şifre aşk
Dağ nasıl dile gelsin
Gönlü pare pare aşk
Ruh yangını düşürür
Uğradığı şehre aşk

Rüyası okyanustur
Düşerse bir nehre aşk
Hep kıbleyi gösterir
En sahici ibre aşk
Ten ölür yalnız ölür
Girer mi hiç kabre aşk
Tecvitle okur âşık
Üstün esre ötre aşk
Tutkular pazarında
Kaç metre kaç litre aşk
Yağsın bütün evrene
Her gün katre katre aşk
Kırkı aşkın âşığı
Kırk bir buçuk kere aşk

Kırk bir buçuk kere aşk
Aşk

Kim Bilebilir

Ah bir söyleyebilsek
Söze getirilmemiş rüyaların
Tabir yüzü görmeden
İçimizde yığılıp kaldığını

Kim anlayabilir ki
Çağların bizden neler çaldığını

Aşkı giyinebilsek
Kalbe değen dile düşmeyen aşkı
Bulanın kalbinde kaybettiğini
Kaybedenin kalbinde bulduğunu

Kim okuyabilir ki
Aşkın hangi diyardan geldiğini

Nerden bilebilirdik
Sevgili Orhan Veli
Şarkıların mı güzel
Güzelliğın mı şarkı olduğunu

Kim anlatabilir ki
Bir karanfilin neden solduğunu

Hayat ayırıştırır ölüm eşitler
Ayrılık büyütür acı eğitir
Kuldan mı saklayalım
Allah'ın bildiğini

Kim ayırabilir ki
Acıların akraba kıldığını

İstanbul Bilir

Nesrin Feyzioğlu için

Toydum sevmeden önce
Donandım aşka doydum
Gönül koydum hasret vadilerinde
Hamdım kahırla piştım
Bahtına düştüm bugün
Yanar mıyım
Bilmem
İstanbul bilir

Ben taşralı ve telaşlı güvercin
Ağırbaşlı sıcakkanlı saygılı
Mevsimlerdir ökselerde kanadım
Hani sanki uçup gelsem bir sabah
Yedi kutlu tepeden bir tepeye
Konar mıyım
Bilmem
İstanbul bilir

Çıksam bile bu derin kuyulardan
Ne haddime mülküne sultan olmak
Tebası olsam yeter
Dünyaları verseler ellerime
Tebalık makamından
İner miyim
Bilmem
İstanbul bilir

İki yanım altı yönüm İstanbul
Durmanın erdemi yok
Rüyamın adı gitmek
Kalmak elimde değil
Giderim giderim de
Döner miyim
Bilmem
İstanbul bilir

Söylense

Nice şair tanırım
Düşten imge damıtır
Eskiden yeni söyler

Özü közde pişirir
Sözü özden düşürür
Sehlimümteni söyler

İfşa eder sırrını
İçten geçeni saklar
Başa geleni söyler

Mecazımürsel döker
Telmihe boyar bazen
Bazen aleni söyler

Renkler seni andırır
Sesler seni sezdirir
Şiirler seni söyler

Efendime söylesem
Asi ve mücrim diye
Korkarım beni söyler

Selam Gibi

Gemiler yanaşır ya limanlara
Ara sıra gönlümüze uğrayıp
Usulca demirleyen
İlham gibi

Bir başka masaldır söylediğimiz
Toprağın bağrına yaslanırken
Cana düşen cemredir ölüm
Elimizde bir ömürlük armağan
Ve hayat bize bayram gibi

Cümle kapılarımız
Selamdır bulut bulut
Ve hangi yağmur var ki sıcaktır
Aleykümselam gibi

Hazar Kıyılarında

İhtimal ki yanmışım
Küllerimi Hazar'a savurmuşlar
Hazar'dan bir teselli almak için
Küllerimden yeniden doğmak için
Geldim çözülsün diye
Dilimdeki bu amansız bukağı

Heybemde göçmüş zaman ezgileri
Kırık dökük şarkılar
Hazar'a dökmek için
Sesimi yeniden bilemek için
Uzarlarda yitirdiğim sesimi
Eritmek için içimdeki dağı

Cebimde tüm hayatım
Çeyiz sandıklarında
Gül kurusu bohçalarda saklanmış
Ne kadar sevimli hatıra varsa
Terkime atıp geldim
Sırtımda cetlerimin oku yayı sadağı

Biz seninle ikiz kardeş gibiyiz
Sen ateşler yurdusun
Benim bütün sözcüklerim ateşten
Var mısın kıvılcım yarıştıralım
Dışımızda ayrılığın alazı
İçimizde kavuşmanın sıcaklığı

Belli ki gözyaşıdır
Ateş kulelerinden Hıyaban'a dökülen
Şunlar senin kızıl karanfillerin
Şunlarsa alev alev ağıtların
Şu benim acıyla tutuşan bağrım
Şu da benim saçımdaki kırağı

Bahtiyar muallimle söyleştiğim
Nebi Hazri'yle gönül tokuşturup
On yedi yaş nağmeleri koştüğüm
Şiir ülkelerinde eğleştiğim
O gün bugün ben seni ezber ettim
Düşlerimle yakın ettim ırağı

Ben ki mevsimler önce
Karanfili ağlatan şairinle
Sana şiir yüklü selam yolladım
Bildim ki önce aşka
Çıkmalı bütün yollar
Göğe çekilmeli aşkın bayrağı

Hayıflanma

Kimler kaldı geriye o masal kuşağından
Belki biraz Boğaç Han
Ve bir parça Keloğlan
Ama çokça Koroğlu
O Kafdağı o Simurg
O kır atlı şehzade
O peri suretli prenses nerde

Elleri sade iksir
Gözleri çağla çiğdem
Ha bir Mesih nefesi
Ha bir baldıran zehri
Velev ki zakkumla Tuba arası
Adını aşk ülkesi bildiğimiz
O derin adres nerde

Hani avuçlarında yıldızlarla yürümek
Gök kubbeyi dolduran o serüven tutkusu
Ve sınıksız tutunmak
Hayata ve umuda
Ve rüyaya
Dünyaları taşımak atının terkisinde
O büyük heves nerde

Çığ gibi çığlık gibi
Dağdan ovaya düşen
Düş sesi kanat sesi
Su sesi anne sesi
Biraz ninni ve ağıt
Birazcık koçaklama
O büyülü ses nerde

Daha Zor

*Ah, kimselerin vakti yok
Durup ince şeyleri anlamaya*
Gülten Akın

Öylesine yoğun bir azap ki
Döne döne düşünmek
İncelikler aramak
Hayatın duldasında
Karanlığın perçemini taramak
Nafile emek

İlhamın nasıl gölgesi varsa
Aşkın da gölgesi var
Akıl işi mi şimdi
Gölgelere tutunmak
Elde kalan bulanık bir resimdi
Sanki her bahar

Dilimin kıvrımlarında "yok" yok
"Hayır" demeyi bilmem
Ne yaşarken özgürüm
Ne diz kırıp yazarken
Rüyalara çekilirsem ölürüm
Çekilmesem eğilmem

Yunus olmak daha zor Allah'ım
Yusuf olmak daha zor
Mümkünse eğer beni
Eyyub'a akraba kıl
Başka türlü olsun aşkın düzeni
Böyle olmuyor

Kırkımdan Sonra

Derin bir çocuktü içine doğru
Harşit'e dalıp çıktı
Yüzme bilmiyor hâlâ
Bir oğlan bir kız rüyası vardı
Koşar adım yaşamak
Safa ile Merve arasında

Gülün ortasında ağlayan şair
Yedi kırlangıç ömrü çıkarmıştı
Lokman'ın yedi kartal ömründen
Ezberinde kalan hesaplarla
Topla çıkar çarp ve böl
Elde kalan altı buçuk kırlangıç

Otuz beşe gönül dolayan şair
Dante'yi de tanırđı aşkı da açık seçik
Yolun tam ortasında
Yirmi üç iğde kopardı dalından
Bana kalsa kuşlara bel bağlamaz
Dağlarca'yı tutardım

Belki yedi baykuş ömrü isterdim
Fikrimi sorsalardı
Güzelini seçerdim ömrün de ölümün de
Vakti saati gelince bir akşam
Durmazdım bir saniye
Çeker çıkar giderdim

Rabb'im ey güzel Rabb'im
Hikmetinden sualim olmazdı hiç
Taşa çalsan düşe bölseydin beni
Gelmeye yüzüm olur
Bu denli kirlenmezdim
Kırkıma varmadan alsaydın beni

Üç Vakte Kadar

Aşka tutunmanın rüyasıyla
Su aradım içimin sahrasında
İbibikle başladı yolculuğum
Ötüşüyle tezkere aldığım kuş
Avare dolaştım maverasında
Masalın ta kendiymiş bu hayat
Ha varmış ha yokmuş

Kafdağı'na düşürmüşüm yolumu
Yürümüşüm üçüncü oğul olup
Kırk yıl boyu durmadan
Kırpıklarım birbirine değmeden
Beklemişim bir ölünün başında
Harcamışım bir ömür
Gülen ayva ağlayan nar peşinde

Şimdiki zamanlara taşınmışım
Gönlüme yabancı durur gözlerim
An olur bahtıma sam yeli düşer
Haniyse bir Lale Devri özlerim
Rüya dediğin karanlık ilmihâl
Vurup gitmek kendini rüzgârlara
Ya hemen ya şimdi ya derhâl

Kaç Yıl Yiten Bizden

Bilemezdim ki baba
Doru bir tay gibi küçüktüm daha
Sağ elimde puslu bir elifba
Sol elimde süslü bir alfabe
Kara önlük beyaz yaka dört yanım
Seni her saniye özledikçe
Güneşe göz düşürür kör olurdum
İçim kamaşırdı aya bakarken

Bilemezdim ki baba
“A at b bebek” derdi yaştlarım
Bense a’ya Almanya b’ye baba
Kalemimi yazıya değdirdikçe
Dağdan vadiye akar
Mektuplar atardım Harşit Çayı’na
Oysa Harşit denize saklanırmış
Tirebolu’nun mavi koyağında

Bilemezdim ki baba
Doğu nedir batı ne
Kuzey güney kimindir
Yaşamak yanılığı mıdır yoksa
Üstümüzden geçen her uçakla
Sana selam yolladım yıllarca
Sana gelmiyormuş o uçaklar
Anladım yıllar sonra

Bilemezdim ki baba
İçe dönük bir çocuk nasıl büyür
Babalıyken babasız
“Gâvur kahrı” ne demek
“Acı vatan” neresi
Sahi kaç bin yıl sürer bu gurbet
Sende kaç yıl yiter gider benden
Bende kaç yıl yiter gider senden

Oğul Yangını

Yine yaz bahar olsa
Yine bir gl duru bir suya düşse
Suyun rüyası olur
Ben ne bileyim annem
Hangi söz daha ince
Hangi sözün sihri var
Neden gle çıkar bizde rüyalar

Bir türküye ulanıp uygun adım
Demir dağlar derin denizler geçtim
Yarı ılgın ırmaklar
Daha deniz daha dağdı düşlerim
Ben ne bileyim annem
Şimdi böyle nedendir yanım yrem
Daha Şehir daha gl

Sende ıssız bir oğul yangını var
Bende oğul yangınlar
Yüzün bulutlanır yüzümü dksem
İimde dn bugün yarın hesabı
Ben ne bileyim annem
Sendeki ne türlü bir gam yüküdür
Bendeki ne çeŐit gnl azabı

Küllerinden Yükselen

Hangi yamaçta ses izin kaldı?

Suyun Dile Geldiği Saatler

Suyun hayal kurduğu saatlerdir
Suyun hayal kurduğu
Fuzulî'nin kaleminde mürekkep
Kasidesinde mazmun
Işık gibi gölge gibi ses gibi
Kutlu bir nefes gibi
İçerden çok derinden
Şiir sızar gümüş köpüklerinden

Suyun suya erdiği saatlerdir
Suyun suya erdiği
Bir damla su bir denize karışır
Bir damla su bir denizle yarışır
Âdem toprak Havva su
Kırpiklerinizde serçe uykusu
Gözünüz gözenizdir
Her damla su kocaman bir denizdir

Suyun rüya gördüğü saatlerdir
Suyun rüya gördüğü
Diyelim ki göl sümbülü Nil gülü
Önü hasret ve sabır
Sonu hicret ve zafer
Su zambağı nilüfer
Umulur ki bir gün dibe ulaşır
Ellerinde imkânsız aşkı taşır

Suyun aşka vardığı saatlerdir
Suyun aşka vardığı
Sırlanır yeniden ömür aynası
Zaman sudur ayna su
Toprağa sancı düşer
Gül yaprağına inci
Çocuk seslerinde yağmur duası
Yağmur sesinde yaşama sevinci

Çoban Çocuk

Selam verirken görsem yayla çiçeklerine
Islığınla her sabah mor tepelerde seni
Hangi huzur güneşi aydınlatır çehreni
Koyunları serperken dağın eteklerine

Bir peygamber mesleği sana bugün hediye
Sen taze ümitlerle bekliyorken yarını
Kavalından süzülen masum duygularını
Saatlerce dinlesem en güzel şarkı diye

Şehrin homurtusunda bunalıp kalan çocuk
Merakla dinliyorken bir uzay masalını
Senin de kuzuların dinlesin kavalını
Çoban çocuk dağların sırdaşı olan çocuk

Yedi İklim Bir Rüya

Gün bu gündür vakit sıkı vakittir
Çalsın davul nevbeti
Eyerlensin gümüş yele kısraklar
Koç yiğitler gün batıya yürüsün

Kaygıları yele ver
Kubbe yıkılsa da mihrap yıkılmaz
Bu sevdaya çifte su verilmiştir
Bas körüğe demir dağlar erisin

Ne çıkar yorulsan da kırılсан da
Elinde soylu bir rüya gülümser
Yeryüzüne baştan başa sevgi dök
Zorbalığın denizleri kurusun

Zafer tohumları ek gönüllere
Ruhun gizli kapıları açılsın
Coğrafyanı yıldızlayan sevgili
Seni bozgun yangınından korusun

Ey benim doru atım ey sırdaşım
Yedi iklim hasretimin merhemi
Yedi kıta dizlerimin dermanı
Yedi devir gözlerimin ferisin

Kim demiş ki sayfalarda izin yok
Kim demiş ki bir atımlık sözün var
Şiir gibi duru deniz yürekli
Türkçe kadar dirisin

Öğretmenim De ki

“Nazlı çiçeklersiniz ana kucağında siz
Bakışlarınız gülüşleriniz gibi sıcak” de!
“Benim avuçlarımda filizleneceksiniz
Demet demet yaprak yaprak” de!

Çiz doğruyu eğriden ayıran çizgiyi
“Şurası hak ötesi uzak” de!
Fısılda ruhuma kutlu ezgiyi
“Sevgi” de “saygı” de “dosdoğru yaşamak” de!

Toprağın türküsüyle çağır beni
“Sağ yanımız tatyansa sol yanımız bozlak” de!
Yarın seninle esenlik bulacak
“Yedi iklim dört bucak” de!

Rüyalarımız var ılık mı ılık
Masum sevgilerin emzirdiği
“Bilirim zordur anneden ayrılık
Bir bahar gülüşüdür çocuğun getirdiği”

Söyle öğretmenim
“Mümkündür bir çocuktan
Koca bir dünya kurmak” de!
“Ümidim coşkun bir ırmak” de!

Aynı tempoyla çarpmalı yüreklerimiz
Bu yurdun oğlu kızı
Gör gönlümüzün gözbebeğindeki ay yıldızı
“Bayrak” de öğretmenim “bayrak” de!

(1981Erzincan Eğitim Enstitüsü Öğretmenler Günü Şiir Yarışması Birincisi)

Kafdağı'ndan Kar

Kafdağı'ndan kar bağışlarsın diye
Ateşe tuttum kendimi bir sabah
İçten içe büyüdü yangınlarım
Ardım sıra ertelenmiş rüyalar
Bekledim gündüz bitti
Altı ay bir güz bitti

Kafdağı'ndan kar bağışlarsın diye
Üçüncü oğlu oldum padişahın
Demir bilek şiir yürek şehzade
Bin bir gece çoğaldım eşîğimde sevdanın
Ne bu dağ benim dağım
Ne bu dünya otağım

Kafdağı'ndan kar bağışlarsın diye
Yollarına döküldüm
Vuruştum yedi başlı yedi devle
Yerimden yakındım da yıllar yılı
Kaçmadım kaderimden
Hayıflanmalar aktı gözlerimden

Kafdağı'ndan kar bağışlarsın diye
Sözcükler ödünç aldım
Çocuk masallarından
Tercümeihâlimi yazmak için
Dindirmek için asırlık sızımı
Okumaya durdum alın yazımı

Kafdağı'ndan
kar bağışlarsın
diye

Hiç Değilse Gülümse

Af dilerim efendim
O yitik yolcu bendim
Haddi aştı hasretim
Ey belalı şöhetim
Sen
 dili dağlayan
 zehirli balsın

Karalandı ismimiz
Suya düştü resmimiz
Sen umut saklı diyar
Bakışların kehribar
Şarkıların
 anlattığı
 masalsın

Bir kelebek ömrü ver
Çaresi varsa eğer
Aslında bu son dilek
Bırak da git ey melek
Alacaksa
 beni
 çocuklar alsın

Ayrılık varsa kabul
B/Aşka bir sığınak bul
Önü ardı ölümse
Hiç değilse gülümse
Aramızda
 duru bir selam
 kalsın

Geçip Giderken

Ey ayak izlerine imge dizen
Eskimemiş zaman süvarileri
Bir gül kaldı sadece
Bir de çoğul ritimler
Sizden geriye

Sesinizi boşluğa saldınız ya
Bilirsiniz mutlaka
Büyüsü bozulmayan söz hangisi
Ne denli tortu kalır
Bunca sözden geriye

Arınmayı umarken dünyanın yüklerinden
Erir gider mevsimler
Aynalar kırış buruş
Bakarsın kara bir zemheri kalır
Güzden geriye

Okurla helalleşmenin vaktidir
Hakkı vardır selamın
Alınır verilir bir tebessümün
Söz hakkı kalır bir de
Ekmekle tuzdan geriye

Savruluruz bir yalanın peşinden
Söylenceler taşırız terkimizde
Oğuldu babaydı öğretmendi
Belki bir de bir avuç dize kalır
Oğuldan kızdan geriye

Beni seninle bırak
Sen ardına gölge sal
Kalsın da
İsterse bir vehim kalsın
Bizden geriye

Lütfun Olur

Ben orda aşka teşne
Sen burda gül ormanı
Ben ordan yola çıktım
Ne olur sen burda dur
 Adımı bir çarمیha
 Asarsın
 Lütfun olur

Mavi köpük sözlerin
Kırık dökük cümlesi
Şiirin sesi tutsak
Susmak da bir kuyudur
 Ansızın ve bir daha
 Susarsın
 Lütfun olur

Gözlerimi eğitsem
Sazıma nazım geçmez
Bir türküye başlasam
Dilim dudağım kurur
 Sen akşama sabaha
 Merhabayı kesersin
 Lütfun olur

Taştan demirden geçtim
Al işte sevdiceğim
Bu kül ve kömür devri
Bu da elmas ve onur
 Ne lüzum var silaha
 Küstersin
 Lütfun olur

Mezar Yaptım Kalbimi

Ninni söylüyor bana ruhuma yağan yağmur
En ağır başlıları geliyor şarkıların
Kalbim özleyişlerin maya tuttuğu hamur
Son kapı açılacak önümde belki yarın

El ettiğini gördüm uzaktan bir sevenin
Ve kemikten bir levha yolun hemen sağında
Ayaklarım daha dün çıktığım merdivenin
İnişte düğümlenen en son basamağında

Saçlarıma doğuyor ihtiyarlık şafağı
Ve başım bir kefene bürünüyor gizlice
Açıldı bana artık son uykunun kucağı
Kül olan yıllarımı sayıklarım her gece

Mezar yaptım kalbimi hırçın arzularıma
Saltanatı başladı ruhumda sarı rengin
Döküldüğünü gördüm kuruyan baharıma
Dualardan örülmüş ebruli bir çelengin

Yitik Şehir

Sahi nerde yitirdik bu şehri biz
Rüzgârların yaman estiği yerde
Bakışların zehir kustuğu yerde

Her şehir bir başka şehre yazgılı
Her şehir bir başka şehrin sürgünü
Elde kalan hep sitem
Ne kaldı ki geriye
Hani nerde Erzurum
Nerde Bağdat nerde İskenderiye

Sahi nerde yitirdik bu şehri biz
Evin küstüğü yerde
Şehirle selamı kestiği yerde

Hâlâ soylu inciler ardındadır
Eskiden kalma hüznün dalgıçları
Suçluydular elbette
Aşkı tanımaktı bütün suçları
Yoksa biz
O yüzden mi böyle hep muhaciriz

Sahi nerde yitirdik bu şehri biz
Belki de rüyasında bade içen âşığın
Türküsünü dala astığı yerde

Derilmek de dirilmek de mukadder
Durulmak ve doğrulmak
Yorulmak ve yoğrulmak
Hepsi kabul
Ekle çıkar heybende ne varsa
Hepi topu elde var İstanbul

Sahi nerde yitirdik bu şehri biz
Belki de
 şiiirin
 sustuğu
 yerde

Bahtı Yâr Olsa

Silik soluk eski suretler düşer
Sisli puslu çehreler aynasından

İçim boydan boya cam kırıkları
Dışım baştan başa karanlık orman

Diyelim ki aşkın ötesi gurbet
Diyelim ki kalbin batısı zindan

Düşe kalka asıllarına varsak
Gölgeler ülkesi şimdi toz duman

Uçup gelse yine boz atlı Hızır
Çekip alsa bizi bu kör kuyudan

Onun sesi rengi kokusu yoksa
Renk de yalan koku da ses de yalan

Ya bahtı gülümsemeli insana
Ya bahtına gülümsemeli insan

Sen Dâhil

Bir Allah'ın kulu bilseydi beni
Bilseydi de sesimden anlasaydı
Aydan gelip güneşe gittiğimi
Konuşmakla kalbimi
Susmakla dilimi eğittiğimi
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Doludizgin sular alsaydı beni
Sözlerimden bengisu damlasaydı
Rüyalarımı haşre yorduğumu
Kentimden ve kendimden hicret edip
Aşka el pençe divan durduğumu
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Gökyüzü tenhada bulsaydı beni
Kubbesinde çığlığım çınlasaydı
Setime sitem tozu saçtığımı
Pazarlıklı bakış tuzaklarından
Durmadan dinlenmeden kaçtığımı
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Dünya defterinden silseydi beni
Göğsümde bir kırlangıç ağlasaydı
Sevmeyi kuşlardan öğrendiğimi
Yalansız bir kalbe tutunmak için
Kaç asırdır böyle direndiğimi
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Yalnızlığım taşa çalsaydı beni
Korkularım karalar bağlasaydı
Her gün kâbuslarla uyandığımı
Yüzünde yüz kadar ayna gezdiren
Resimlere nasıl dayandığımı
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Kader sana vatan kılsaydı beni
Gölgen gelip gönlümde kışlasaydı
Senin için hakir görüldüğümü
Adını sandıklara saklamaktan
Her gün çarmıhlara gerildiğimi
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Hayat bin kez sana bölseydi beni
Sonra bir vefa çağı başlasaydı
Her adımda bir gemi yaktığımı
Sınayanlar ve kınayanlar için
Ardımda bir telaş bıraktığımı
Kimse anlamadı ki
Sen anlayasın

Kalbin Sağ Olsun

Toprağa sızar gurur
Yeter ki sen bulut ol
Adına ant içilmiş
Onurlu bir çağ olsun

Şiirin nabzı vurur
Yeter ki sen gülümse
Önüm bir hayli deniz
Ardımda bir dağ olsun

Koşan ırmaklar durur
Yeter ki sen selam et
Eski devirler gibi
Zülüflerin bağ olsun

Yüzüm serçe uçurur
Yeter ki sen kanat aç
Ufuklar kararsa da
Senin yüzün ağ olsun

Dilim damağım kurur
Yeter ki sen konuş de
Sözün ne kıymeti var
Senin kalbin sağ olsun

Müzik Dersi

-*Hadi bir türkü söyle!*

Sabah akşam Erzurum Radyosu'nda
Bariton bir nota ırmağı çağlar
Ali Ekber Çiçek'ten
Dağlır Şehitler'in yamacına
"Başı pâre pâre dumanlı dağlar"

-*Hadi bir şarkı söyle!*

Kıvrak dizeler büyür ellerinde
Kaygılara yelken açar aniden
Ezberinde Öktenay
Nesrin Sipahi'yle bilir sesini
"Aşkın kanununu yazsam yeniden"

-*Hadi bir şarkı söyle!*

Gülümsemeyle kaş çatma arası
Çaprazında çift örüklü kara kız
İlanıaşkıdır Hakkı Bulut'un
Tülay'ın perdesinde yankılanan
"İkimiz bir fidanın güller açan dalıyız"

-*Hadi bir şarkı söyle!*

Yüreğinde vakitsiz ürpermeler
Bir aşkın belirtileri tastamam
Mahzunî Şerif'ten sitemler alır
Üleştirir Gülden Karaböcek'le
“Yalancısın inanamam”

-*Hadi bir şarkı söyle!*

Önü ardı çocuksu bir endişe
Say ki sevinci yarım
Kırk yıl yaşamış gibidir on yılda
Nağmeler çalar Teoman Alpay'dan
“Nasıl geçti habersiz o güzelim yıllarım”

-*Hadi bir türkü söyle!*

Bir baba resmi canlanır gözünde
Sesine gizlenen o ürkek çocuk
Dili burkurlurken ezgiler taşır
Köln Bülbülü Yüksel Özkasap'tan
“Almanya'ya mecbur etti yoksulluk”

Yer Altı Yazgısı

...

13 Mayıs 2014 Soma

16 Ekim 2022 Amasra

13 Şubat 2024 İliç

...

Gecedir evvel ahir
Kim demiş cancağızım
Kara gün kararır kalır mı diye
Vakti gelir karanlık da kararır
Sıvanır bir çocuğun ellerine
Sorarsınız adı kahır mı diye

Gözden irak ve gönle hayli yakın
İnci avcılarını mı
Ateş böcekleri mi köklerinde dünyanın
Diplerinde kayıp yıldızlar ışıır
Gözbebekleri kayar güpegündüz
Alın teri gözyaşına karışır

Ey alnında ömrünü güneş gibi taşıyan
Ey nazlanıyor gibi
Gizleniyor gibi mahrem yaşayan
Kalbine sakla tebessümlerini
Yükle gitsin yazgıya
Sürgün gibi erken ölümlerini

Kapanır üstüne kara yeryüzü
Kalabalık sözlere buladıkça zamanı
Seni nicelikler içre kutsayan
İri başlı yumru gözlü adamlar
Alev ırmakları akar durmadan
Toprağa ağıt damlar

Ama önce Onur'u kurtarmalı
Yoksa böyle iki can vurgun düşer
Biri vurgun düştüğünden habersiz
Öyle uzun sürer ki ıssızlığı
Yıldızları koparır göklerinden
Babasız bir bebeğin yalnızlığı

Bu Can Bir Mektup

Nice taze canlar bilirim ben
Edasız nidasız
Kabuğuna çekilmiştir şimdiden
Sedasız sevdasız
Nice taze canlar bilirim ben
Ölesiye korkarlar ölümden

Onca tasa onca emek faydasız
Bu can özge bir mektuptur ey gönlüm
Sahibine sunulur ancak
Bir karakuş olup gelince ölüm
Dağlar kanatlanacak
Hayır demek faydasız

Parçalanmışsa kutlu söz kayamız
Göç göç diye çınlıyorsa gök kubbe
Çağrı kuşları uçuyorsa ne gam
Bir sevgili belanın sevincini
Ayrılığın hüznüyle sılanın sevincini
Birlikte yaşasam

Kardeş Olmak

Yıldızlar dökülür ellerimize
Üç bin yıl ötelerden
Bengü taşa düşer isimlerimiz
Zamanın aynasında
Türk mavisini ince resimlerimiz

Üç bin yıl ötelerden
Işıl ışıl bir şölene çağrılmak
Kardeş olmak

Daha deniz deyip daha dağ deyip
Göğü çadır belleyip
Güneşi bayrak etmek
Toynağında demirkırı atların
Kıtaları eritmek

Şiir dili Türkçenin göklerinde
Kuşluk vakitlerine doğrulmak
Kardeş olmak

Taşa yazmak ruhunu
Sese dökmek süse dökmek durmadan
Soylu sevda sularında yunmak
Gönüllerde gül uygarlığı kurmak
Mutlu çağa uyanmak

Aynı hasret rüzgârında savrulmak
Aynı sevgi toprağında yoğrulmak
Kardeş olmak

Küllerinden Yükselen

Yola düştün yeniden
Yolun dağdan daha dağ
Denizden daha deniz
Bir hayale tutundun adım adım
Hangi çölde göz izin
Hangi yamaçta ses izin kaldı

Hangi ırmağı seçtin
Hangi vadiyi geçtin
Neyi gördün yolda yumup gözünü
Yakındın yakınmadın
Çok oynadın oyalandın belli
Oyuncağın oyun kadar eski

Seyrettin içerden olan biteni
Bekledin asırlarca
Olmayan bitmeyi
Akşamdır ufkuna dökülen şimdi
Uzundan inceden hayli derinden
Bir çığlıktır yükselen küllerinden

Ş Koşması

Gönül elverdiğince
Benim olsa gerek şu ağaran yüz
Aşkın ortasından çıkıp gelince

Olası mı kurtulmak bu diyardan
Çekip kılıcımı yağmur öncesi
Kıvılcımlar düşürsem yıldızlardan

Ne vardı ki böyle erken erken
Üstünde nehirler akar aklımın
Altında denizler kabarıken

Dalgıç kuşlarınca hür
Bir sesin ardına ulanıp gölgem
İmge sularında yunsa bir ömür

Say ki bugün bize düğün bayram
İlk notası sen olsan bu ezginin
Son notası ben olsam

Ne Kalır?

Fena mülküdür efem
Günü gelir duru bir nehir kurur
Bir dağ yıkılır önünde ansızın
Dünya yıkılır
Tutunacak dal mı kalır yanında
Ne kalır

Kanatlarını sınarken herkes
Taze tutkuların gökyüzünde
Heybende mavi mavi gülücükler
Sesin eskiye çalar
Süslenecek dil mi kalır canında
Ne kalır

Diri bir bahçeye varsan bir gün
Bir bahar rüzgârı geçer içinden
Yediverenler ardına düşünce
Kalbini kanatıverir diken
Koklanacak gül mü kalır teninde
Ne kalır

Nimeti eller alır
Külfeti senin bahtına armağan
Açılınca cümle yazgı bohçası
Mecnun'un efkârı için biçilmiş
Vefalı bir çöl mü kalır sonunda
Ne kalır

Mekân üzre kilit üstüne kilit
Zaman içre düğüm üstüne düğüm
Ne ki üç yol ağzında
Bağlı kalır ellerin
Gidilecek yol mu kalır önünde
Ne kalır

Bir Adı da Ayrılık

Beni gözden çıkarma Allah'ım

Cihangir Sevdaları

Şehzade çağlarına uzanır uzun yolum
Atımın terkisinde cihangir sevdaları

Bir mermer kitabeye akar göz bebeklerim
-Mabeyinde kartal bakışlı hünkâr
Taze bir sefere ferman çıkarır-
Selam kapısına çıkar beklerim

Şair son kafiyeyi düşer kasidesine
Hüzünler bir gazelin kıvrımında saklanır

Sonra hasta bir çağa düşer yolum
Yüreğim kaygıları taşımaktan yorgundur

Mumyalanmış gülüşler büyütür fetretimi
-Çağ dilinden payıma sürgün çıkar
Mızrabım dokunmadan ince hüzünlerime-
Kelime yığınları öğütür hasretimi

Tutunacak diri mısra ararım
Yine sevmek gönlüme yasaklanır

Ya Kar Ya Kurtar

KıŖa vurdum kendimi
Yüzüm ağarsın diye
Asırlarca yağsa da
Ağartmaz bu kar beni

Bu insan ormanında
Ağaç olmak ne mümkün
Bu karanlık gülüşler
Bu yüzler sıkar beni

Ne yıldızlar el eder
Ne toprak omuz verir
Ne bulut süt emzirir
Ne yağmur yıkar beni

Kimim ben neyim var ki
Eşiğinde kalayım
Bu derin kuyulardan
Ne olur çıkar beni

Korkularım diz boyu
Gönlün kırıkça bana
Cehennem değil asla
Sitemin yakar beni

Ya el açışlarımı
Kabule karın eyle
Ya sürtüver burnumu
Kara yere kar beni

Beni Evime Çağır

Birer Kelamıkadim sayfasıdır
Üç bebemin ay yüzü
Ve ben burda böyle cennet öksüzü
Sözüm sam yeli çeker
An gelir gözümde Kerbela olur
Boğar beni bu şehir
Bedenim kurşun bir dağ kadar ağır
Evime çağır beni
Beni evime çağır

Her akşam bir ince gurbettir içim
Dilimi efkâr alır
Ey sen ki ellerinde
Gelecek zamanlarım
Görülecek zamanlarım çoğalır
Nicesin ey niceyim
Sanki niye bu dağlar taşlar sağır
Evime çağır beni
Beni evime çağır

Gül Çağları

Bütün masallar güllere açılır
Ve bütün rüyalar gül çağrısıdır
Rumeli'ye kanatlanan atının
Terkisinde gül vardır

Gül İstanbul'dur elbet
Muştulanmış başbuğa fırça tutan
Venedikli ressamın
Kurgusunda gül vardır

Cemre yüklü dizelerle tanışmış
Gazi Giray'ın gözleri nemli
Görenler der ki Buhurizâde'nin
Şarkısında gül vardır

Gül alıp gül satanların üstüne
Gül tohumu serpen Sümbül Sinan'ın
Çarşısında pazarında şehrinde
Sergisinde gül vardır

Dağın yamacından göğün ucuna
Avuçlarından parmak uçlarından
Ezgiler uçuran mahcup çobanın
Türküsünde gül vardır

Gül kurusu çağlara düşer yolum
Bahtına yazıldığım iklimlerin
Sevgisinde nefretinde kininde
Korkusunda gül vardır

Gün Kavuşur Akşama

Kimin itibarı var
Yeryüzü mahşerinde
Çiçeklerin sultanı bildiğimiz
Gül kadar

Hiç kimse çekmemiştir
Sevdiğinden
Gülün mızrağında göğsü kan revan
Bülbül kadar

Bir hudutsuz okyanus
Çizip gösterin bana
Büyük ve derin olsun
Gönül kadar

Gün kavuşur akşama
Ölüm hayatın öyle içinde ki
Hem öyle saydam ki
Tül kadar

Rüya Terzisi

“Dağlarda şarkı söyle”
Demişti yiğit ustam
Uyalım çağrıya çikalım dağa
Kismetimiz yaralı göğsümüze
Yayla çiçekleri takınmak olsun

Türküler yakar bizi
Türküler yıkar bizi
Turnalar ah turnalar ah dedikçe
Gel bir türkü yakalım
Adı özlemekten yakınmak olsun

Tenden ve benden geçip
Ona var senden geçip
Bir rüya terzisi ol
Aşka biçtiğin anlam
Kalbiyle bir kalbe dokunmak olsun

Rüyamız baştan başa
Yepyeni bir merhamet uygarlığı
Hünerimiz kardelenden ev kurmak
Bir kara karıncayı
İncitmekten bile sakınmak olsun

Seyir Defterin Yanıyor Kaptan

Yelkenler fora yine
İskele alabanda biraz daha
Esef ki denizler yine puslu
Su alıyor gemiler
Seyir defterin yanıyor kaptan

Bir yanda yakut elmas
Öbür yanda bütün cam kırıkları
Bir başka güneş yüzer
Her ayna parçasında
Kalan birdir geriye bin bir türlü hesaptan

Aynalara yüz vermez
Gölgelerin asıllarına bakar
Otuz üç pencereden
Temsilî hikâyeler okur babam
Kocaman bir kitaptan

Œimdi burda adım baŒı endiŒe
Tepeden tırnağa kaygı kıyamet
Acılardan geçilmez
(Acıdan vazgeçilmez)
Bir yürek arınmak ister azaptan

Yelkenler fora yine
İskele alabanda biraz daha
Esef ki denizler yine puslu
Su alıyor gemiler
Seyir defterin yanıyor kaptan

Kalbinde Bir Dağ Olsa

Senin bahtına düştüm
Okuduğum bütün isimler senin
Yüzüm ay tutulması bir bakıma
Toprağa dokundukça
Alnıma çizilen resimler senin

Kabuğu kırılır istiridyenin
Çıkagelir yine Asaf Hâlet
Önünde İbrahim ardında Buda
Yanı başında yürür Mevlâna
Kurur göz pınarları 'güzel he'nin

Sözcükler filleri mi Ebrehe'nin
Acı hep yerler acı gökler acı
Sevmeler dudak ucu
Her gelen gönül törpüsü bin kere
Vefası sorgulanır her gidenin

Bunda vebali yok elbet kimsenin
Göç göç olmaz göçler yola dizilmez
Ne kışlanın önünde redif sesi
Ne aynalı çarşılar
Ne de adresi bilinir Yemen'in

Fedai bir yanı olsa keşke
Kalbinde bir dağ olsa her sevenin
Kapıları çoğalsa kırkınıcı odaların
Aslında her çağın Ferhat'ı vardır
Ve bir Tahir'i vardır her Zühre'nin

Aşkın Yeri Yurdu Yok

Dökülmüşüz böyle savruk bir güne
Sabahlar sabah değil
Akşamlar akşam değil
Acıları yüklenen canlar için
Kahramanca ağlamak mümkün değil
Tenhalarda gülmenin imkânı yok

Bir hayat nasıl taşınır masalsız
Az gitmesiz uz gitmesiz uzaksız
Üç elmasız kerevetsiz ve dağsız
Padişahın üçüncü oğlu için
Sus pus olup oturmak mümkün değil
Çarpışarak ölmenin imkânı yok

Ne Kafdağlarına yolumuz çıkar
Ne şehirle buluşmayı can çeker
Bir koyu karanlık bu
Bunca bela içinde
Bölüşmeyi dilemek mümkün değil
Yalnızlığı bulmanın imkânı yok

Yüreğin dili bağlı
Aşkın yeri yurdu yok
El gibi düşersiniz caddelere
Ne bir tren ne bir gemi el eder
Alıp başını gitmek mümkün değil
Çağırınca gelmenin imkânı yok

Kar/a Bir ığlık

Ülkende **mu**hacir gibisin
halkına ensar
Bir yazğı bu elbette ki
baş sayfası **kandır**
son sayfası kar

Ne zaman dile gelsem
Ne zaman dilime bir türkü değse
Şahdamarıma sevda
Ne yana baksam gönül kamaşması
Ne yana dönsem kader
Kışın ardı kara kış
Karın ardında kar var
Kağızman'a ısmarlasam kar gelir
Nar ne ki

Kadim şairler gibi
Elçi kıldım sabah rüzgârlarını
Ve allı turnaları
Her selamın gözüm gönlüm üstüne
Ağart yüzümü aynasında aşkın
Ağarsın üçüncü yüzü dünyanın
Ben sende yoksam eğer
Sen bende yoksan eğer
Var ne ki

Önce çocuk yüzlü masallar biter
Biter elbet söze dair ne varsa
Ne varsa sestem yana
Muradına ermiş olur cümle/ten
Gökten üç elma düşmez
Bir karanfil düşer karlı bir dağa
Bahtımıza çığ düşer
Kar/a bir çığlık düşer
Kar ne ki

Kâr'a Kar Düşer

O şimdi İstanbul'da İstanbul'dur
Yedi kapılı şehirden gelmiştir
Farzımuhal Dersaadet üstüne
Eski devirlerden bir nigâr düşer

İstanbul'a kar yağıyordur yine
İnce sazlar inci sözler dağılır
Sarışın gölgeli suskun sulara
Boğaza efkâr düşer

O sesiyle yürür İstanbul'da
İstanbul'un en İçli bestekârı
Bir Kâr imzalar ona
Ellerinden altın notalar düşer

Çıkar gider koltuğunda notalar
Başka kanat istemez uçmak için
Bilir ki İstanbul önce sestir
Her semtine ayrı bestekâr düşer

Kar altında yürür saatlerce
Bir kar tanesi sızar koltuğuna
Bulur bestekârın imza yerini
Kâr'a kar düşer

İmkânsızı Dilemek

Öyle savrulmuşum ki içten dışa
Kalbime dönmeye mecalim yok
İçime bakmaya yüzüm tutmuyor
Yorulduğum
Yüzyıl boyu
İçimi taşlamaktan

Bir kalemim vardı hayli uçarı
Dili hep sürgün dili
Yangınları kuşanırdı eğnine
Şimdi böyle ne oldu ki usandım
Her sabah sözcüklerimi yitirip
Her akşam yeni baştan başlamaktan

Ne çıkar böylesi bir didişmeden
Aşka tutunmadıysa Yunusleyin
Bir ben kalmadıysa senden içeri
Ne çıkar gölgelere sığınmaktan
Aynalarla kavgadan
Çağı alkışlamaktan

Yaşamak direnmekse
İmkânsızı dilemek de güzeldir
Karanlık vakitlerde
İnsan çoğalır bazen
Çıldırta bir haz bulur
Görülecek zamanlar düşünmekten

Eşikte Bir Firari

Kazmayı dağlara vurmasın Ferhat
Gönüllere vursun diyorsa şair
Ferhat kim dağ ne demek
Benim elimde külünk
Merhametle yıkansın diye dünya
Bağrımı deliyorum

Ben de gizli pazarlarda satıldım
Talim için çıktığım gemilerden
Suçu sabit görülüp
Derin siyah denizlere atıldım
Vehimlerce yutuldum
Suçluyum biliyorum

Nicedir gözler önünde gezindim
Görünmez olmak için
Neşatî'nin sesine sırdaş olup
Her geçen gün bir daha
Bütün silik soluk suretlerimi
Aynadan siliyorum

Çelişkiyim endişeyim korkuyum
Duruldukça bulanana
Bulandıkça durulan
Gözlerimde bir padişah imgesi
Kimi şairlerin geldiği gibi
Tedirgin geliyorum

Sahibinden firar etmiş köleyim
Bilip ettiklerim var
Silip gittiklerim var
Bir hayatta daha kaç kez öleyim
Şükür ki açık bütün kapıların
Affımı diliyorum

Arı Duru Pişmanlık

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Bir ihtimal daha vardır belki
Bakarsın bir çocuk çıkar içimden
Belki yalan söylemeyen bir şair
Yapmadıklarıyla dize kurmayan
Her vadide aylak aylak gezmeyen

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Hâlâ bir umut bulunur belki
Belki de içimden serçeler uçar
Nisan bulutlarından ilham alan
Belki bir tebessüm kuşu olurum
Kanatları gökyüzünü üzmeyen

Beni gözden çıkarma Allah'ım
O güvercin ben olurum belki
Derin bir vakte muştular götüren
İnce bir kalbe inciler düşüren
Süslere bezeklere aldanmayan
Vehim iplerine boncuk dizmeyen

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Ne söylesem senin bildiğindir
Senin lügatinde terk etmeler yok
Beni asla yarı yolda komadın
Şükür ki bir yürek vermedin bana
Düşünmeyen anlamayan sezmeyen

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Ne çizgiye dokundum ne gölgeye
Ne tuvalde izim var ne palette
İzinle belki de bir yol açılır
Derviş tabiat bir ressam olurum
Boşluğa yitik resimler çizmeyen

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Sonuçta Âdem babanın oğluyum
Zaaflarım ondan bana yadigâr
Belki bir gün aklım başıma döner
Bela yurdunda bir yolcu olurum
Yer delinse yeminini bozmayan

Beni gözden çıkarma Allah'ım
Belki bir gün söner dil yangınlarım
Elimi bağlamam el kapısında
Belki arı bir pişmanlığım olur
Hatta belki iyilerden olurum
Ateş defterinde ismi yazmayan

Karadeniz Ölmesin

Şahin amcam için

Karadeniz bugünlerde yorgun
Horonsuz ve törensiz uyumakta
Cam kapılar ardında
Hapsetmiş içine hırçınlığını
Soluk alma derdinde
Hani ya dağlar gibi dalgaların
Anlık parlamaların
Oyy Karadeniz

Karadeniz bugünlerde dargın
Kuş uçuşu kaç ömür
İstanbul'la Trabzon'un arası
Bir yanı eski bir umut türküsü
Bir yanı yalnızlık yarası
Hani ya o saklanan derin sırlar
Dünyaları sırtladığın asırlar
Oyy Karadeniz

Karadeniz bugünlerde durgun
Bir zamanlar seher yeli alesta
Akşamları aborda
Lacivert kanatlı sandallarla
Düşerken kıyılara
Daha görülecek limanlar var
Aşılacak dalgalar
Oyy Karadeniz

Karadeniz bugünlerde kırgın
Sahillerde yankılanır hâlâ
“Denize taş atma, çocuk!”
Anıları toplayıp avucuna
Usulca bırakiver başucuna
Acı mızrağı
Bağrıma saplı Sürmene bıçağı
Oyy Karadeniz

Üç Yolcu Üç İhtimal

Bir ihtimal daha var

(Osman Nihat Akın-Nihavent Şarkı)

Gönül ceplerinde kasımpatılar
Erciyes yollarında salkım saçak
Yürüyüp gidenlerdi
Biri Kerim biri Ekrem biri ben
Tahtını suya salmış
Tacını taşlara çalmış hükümdar

Uzak emel yurduna varmak için
Kaç ihtimal daha var

Bu şiir pazarında genç kalan şairlerin
İmge ateşlerinde damla damla
Eriyip gidenlerdi
Biri Kerim biri Ekrem biri ben
Tahtına baykuşların tünediği
Tacını yellere vermiş hükümdar

Şairlerin gönlüne girmek için
Kaç ihtimal daha var

Katran karası çayın buğusunda
Başını bir eski sevda dumanı
Bürüyüp gidenlerdi
Biri Kerim biri Ekrem biri ben
De ki sırlı bir aşka
Tacını rehin bırakmış hükümdar

Ayın bedir vaktine ermek için
Kaç ihtimal daha var

Sırları bende saklı
Peşi sıra takvim yapraklarını
Sürüyüp gidenlerdi
Biri Kerim biri Ekrem biri ben
Vehim denizlerinde yüzüp duran
Tacına rüya çizilmiş hükümdar

Erciyes'in ardını görmek için
Kaç ihtimal daha var

Dili Dügümlü

Dili düğümlü bir hatibim ben
Ses duvarını aşmayı düşleyen
Ey gecemde daralan
Gündüzümde genişleyen zamanlar
Beni kim duyar şimdi
Şimdi beni kim anlar
Su yüzünde
sözümün taşı sekmez

İki derin tutku ortasındayım
İki emir iki zamir içinde
Birinden biri tamam
Bakışlarım gökte düşlerim yerde
Yaşamak zinciri bağlar yolumu
Sağ yanım coşkulu gelgitlerde
Sol yanım için
bahane gerekmez

İster aşk olsun adı
İster sitemi dostun
Benim yaram kolay kabuk bağlamaz
Bir dağ olur çığ düşse yüreğime
Sürer gider gönül kanamalarım
Kantaşları neyime
Bu pamuk dil
o demir yükü çekmez

Derkenar

*Aşk kaydına geçti bunca âşıklar
Sümmani'yi bir kenara yazdılar
Âşık Sümmani*

Gün oldu vakterişti
Lazım oldu tarzıkadim söylemek
O katlimize ferman bakışlara
O kayıp geçmiş zaman bakışlara
Gönül koşmak bir daha

Öyle bir sahradayım ki ömrümü
Ne can taşır ne zamane bölüşür
Ve çağın kıyısında suskunluğum
Simya üzre işlenir söze düşer
Söz gümüşe dönüşür

Ey Anka'sı gönlümün
Bana dil değmedik mazmunlar getir
Görklü bir nazar eyle
Yeni bir fasıl ekle macerama
Bahtıma Leyla'yı derkenar eyle

Bir Adı da Ayrılık

Mevsimler akıp gitti ömür vadilerinden
Kısacık bir gün gibi
Sizinle rüya derlediğimiz gün
Daha dün gibi

Burası gurbet bize dostum
Burda durulmaz
Göze zincir vurulur belki
Kalbe vurulmaz

Varsın ayrılık desinler adına
Yok ki kaygımız
Sonsuzdur tevekkül yüklü gönlümüzde
Kaderin adaletine saygımız

Her arzu bir çağlayan içimizde
Yalnızlıksa kördüğüm
Bir veda şiiridir
Talihimin kozasında ördüğüm

Zamanın ellerinde kül olmuş görsek bile
Bugünü ve yarını
Bir teselli rüzgârı getirir bizden size
Hasret duygularını

İÇİNDEKİLER

Oğul Yangını

- Yelken Aç Yıldızlara / 7
Ozanca / 8
Bir Ses Belki / 9
Harşit'te Kalan Çocuk / 10
Beni Bana Çağırma / 11
Terk Burcu / 12
İkimize Bir Yalnızlık / 14
Aşka Hâlâ Vakit Var / 16
Hâlâ ve Daima Aşk / 17
Kim Bilebilir / 19
İstanbul Bilir / 21
Söylerse / 23
Selam Gibi / 24
Hazar Kıyılarında / 25
Hayıflanma / 27
Daha Zor / 28
Kırkımdan Sonra / 29
Üç Vakte Kadar / 31
Kaç Yıl Yiten Bizden / 32
Oğul Yangını / 34

Küllerinden Yükselen

- Suyun Dile Geldiği Saatler / 37
Çoban Çocuk / 39
Yedi İklim Bir Rüya / 40
Öğretmenim De ki / 41
Kafdağı'ndan Kar / 43
Hiç Değilse Gülümse / 45
Geçip Giderken / 46
Lütfun Olur / 48

Mezar Yaptım Kalbimi / 49
Yitik Şehir / 50
Bahtı Yâr Olsa / 52
Sen Dâhil / 53
Kalbin Sağ Olsun / 55
Müzik Dersi / 56
Yer Altı Yazgısı / 58
Bu Can Bir Mektup / 60
Kardeş Olmak / 61
Küllerinden Yükselen / 62
Ş Koşması / 63
Ne Kalır? / 64

Bir Adı da Ayrılık

Cihangir Sevdaları / 67
Ya Kar Ya Kurtar / 68
Beni Evime Çağır / 70
Gül Çağları / 71
Gün Kavuşur Akşama / 73
Rüya Terzisi / 74
Seyir Defterin Yanıyor Kaptan / 75
Kalbinde Bir Dağ Olsa / 77
Aşkın Yeri Yurdu Yok / 78
Toz Duman İçre / 79
Kâr'a Kar Düşer / 81
İmkânsız Dilemek / 82
Eşikte Bir Firari / 83
Arı Duru Pişmanlık / 85
Karadeniz Ölmesin / 87
Üç Yolcu Üç İhtimal / 89
Dili Dügümlü / 91
Derkenar / 92
Bir Adı da Ayrılık / 93

